

maimo peále kúlwad, siis leikad temma
peált iggawest ellu. Kui surma olled
lánud; siis ei mailma aui, ei ríkus, ei
warra, egga sellesinmatse kadduwa ihho
hímmo finno járrel ei kái: waid so teud
ons, mis járrel káiwad, ja sinno eest
kostwad, ehk sinno peále kaebawad, sed-
da mòda kuida nemmid ehk head ehk
pahhad olliwad. Sellepárrast astu wai-
mus tåenna ja iggapáew nisugguse mele
ja móttega Jummala ette, kuida surres
hea melega náefsid, et so meel ja mótte
olleks piddand ollema. Òppi iggapáew
ellama, ja sedda dppi ni kaua, kuni
sulle aega antakse ellada. Siin ilmas
ellades sadad ennesele sedda armu, mis
tdises ilmas iggaweseks ðnnistuseks sulle
tarvis láhheb, ehk kautad sedda árra.
Kui hing ihhus lähkunud, siis ei olle
ennam aega pattust pðerda; siis tassu-

takse ja nähtakse kätte, mis siin olleme
teinud.

27) Katsu, et so mótted sinno sees
ikka head ja púhhad on. Sest, head ja
púhhad mótted saatwad ja andwad ülle-
ültse parremat tundmist, ja isstárranis
patto-tundmist; se sadab tössist meelt,
tde armastamist ja süddame kurbdust teh-
tud patto párrast; waerwatud südda tun-
neb patto hádda, ja se öppetab siis,
parremaste kui lðik muu hádda, —
Jummalat palluma.

28) Kui süddame ja ello rahhu ig-
gatsed; siis dppi omma suud tallitsema
ja omma feelt wallitsema.

29) Sedda ennam sa furjast mailmast
ehk hukkalánud innimestest tagganed;
sedda ennam olled Jummala mele párrast.